

18.7.2018

JELENTÉS

az Unión belüli, munkahelyen, nyilvános térben és a politikai életben elkövetett megfélemlítés és szexuális zaklatás megelőzését és az ellenük való küzdelmet szolgáló intézkedésekről
(2018/2055(INI))

Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság

Előadó: Pina Picierno

TARTALOM

	Oldal
AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY	3
INDOKOLÁS.....	18
INFORMÁCIÓ AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁG ÁLTALI ELFOGADÁSRÓL.....	20
AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁG NÉV SZERINTI ZÁRÓSZAVAZÁSA.....	21

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

az Unión belüli, munkahelyen, nyilvános térben és a politikai életben elkövetett megfélemlítés és szexuális zaklatás megelőzését és az ellenük való küzdelmet szolgáló intézkedésekről
(2018/2055(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 2. és 3. cikkére, és az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 8., 10., 19. és 157. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájára¹, amely 2009 decemberében a Lisszaboni Szerződés elfogadásával lépett hatályba, és különösen annak 1., 20., 21., 23. és 31. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Ügynöksége (FRA) „Nőkkel szembeni erőszak: az Unió egészére kiterjedő felmérés” című, 2014. évi jelentésére²,
- tekintettel a férfiak és nők közötti esélyegyenlőség és egyenlő bánásmód elvének a foglalkoztatás és munkavégzés területén történő megvalósításáról szóló, 2006. július 5-i 2006/54/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre³,
- tekintettel a nők és férfiak közötti egyenlő bánásmód elvének az árukhoz és szolgáltatásokhoz való hozzáférés, valamint azok értékesítése, illetve nyújtása tekintetében történő végrehajtásáról szóló, 2004. december 13-i 2004/113/EK tanácsi irányelvre⁴, amely meghatározza és elítéli a zaklatást és a szexuális zaklatást,
- tekintettel a Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézetének (EIGE) a nemek közötti egyenlőség mutatójára,
- tekintettel az EIGE nők és lányok elleni internetes erőszakról szóló, 2017. júniusi kiadványára,
- tekintettel az EU hármas elnökségének (Észtország, Bulgária és Ausztria) a nők és férfiak közötti egyenlőségről szóló, 2017. július 19-i nyilatkozatára,
- tekintettel az Egyesült Nemzetek Szövetségének jogi eszközeire az emberi jogok, különösen a nők jogai terén, mint például az Egyesült Nemzetek Alapokmányára, az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára, a polgári és politikai jogok nemzetközi egyezségokmányára, a gazdasági, szociális és kulturális jogok nemzetközi egyezségokmányára, a nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetések minden formájának kiküszöböléséről szóló egyezményre (CEDAW) és jegyzőkönyvére, valamint a kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó büntetések vagy bánásmódok elleni egyezményre,

¹ HL C 326., 2012.10.26., 391. o.

²<http://fra.europa.eu/en/publication/2014/violence-against-women-eu-wide-survey-main-results-report>

³ HL L 204., 2006.7.26., 23. o.

⁴HL L 373., 2004.12.21., 37. o.

- tekintettel az ENSZ szexuális zaklatásra és a nők elleni erőszakra vonatkozó egyéb jogi eszközeire, például az Emberi Jogok Világkonferenciája által elfogadott, 1993. június 25-i Bécsi Nyilatkozatra és Cselekvési Programra, az Egyesült Nemzetek Szervezete Közgyűlésének a nők elleni erőszak felszámolásáról szóló, 1993. december 20-i nyilatkozatára, a nők elleni erőszak felszámolására irányuló bűnmegelőzési és büntető intézkedésekről szóló, 1997. július 21-i határozatra, az ENSZ nők elleni erőszakkal foglalkozó különleges előadóinak jelentéseire és a CEDAW Bizottság 19. számú ajánlására,
- tekintettel a Nők Negyedik Világkonferenciáján 1995. szeptember 15-én elfogadott Pekingi Nyilatkozatra és Cselekvési Platformra, továbbá az ENSZ ezt követő Peking+5 (2000), Peking+10 (2005), Peking+15 (2010) és Peking+20 (2015) különleges ülésein elfogadott záródokumentumokra,
- tekintettel a bűncselekmények áldozatainak jogaira, támogatására és védelmére vonatkozó minimumszabályok megállapításáról és a 2001/220/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról szóló, 2012. október 25-i 2012/29/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre (az áldozatok jogairól szóló irányelv)¹,
- tekintettel a tőzsdén jegyzett társaságok nem-ügyvezető igazgatói körében a nemek közötti egyensúly javításáról és kapcsolódó intézkedésekről szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre (a vezetőtestületekben lévő nőkről szóló irányelv) irányuló, 2012. november 14-i bizottsági javaslatra (COM(2012)0614),
- tekintettel a munkahelyi zaklatásról és erőszakról szóló, az Európai Szakszervezetek Szövetsége (ESZSZ), a BUSINESSEUROPE, az Európai Kis- és Középvállalkozások Szövetsége (UEAPME) és az Állami és Közszolgáltatási Vállalatok Európai Központja (CEEP) között létrejött, 2007. április 26-i keretmegállapodásra,
- tekintettel az egyenlőség előmozdításával foglalkozó nemzeti szervek európai hálózatának (EQUINET) „The Persistence of Discrimination, Harassment and Inequality for Women. The Work of Equality Bodies informing a new European Commission Strategy for Gender Equality” (A nők megkülönböztetésének, zaklatásának és egyenlőtlenségének változatlan jelenléte. Az Európai Bizottságnak a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó új stratégiája az egyenlőség előmozdításával foglalkozó szervek munkája alapján) című, 2015-ben közzétett jelentésére,
- tekintettel az EQUINET „Nemi alapú zaklatás és szexuális zaklatás: az esélyegyenlőséggel foglalkozó szervek munkájának támogatása” című, 2014. évi jelentésére,
- tekintettel a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről és azok megelőzéséről szóló isztambuli egyezményre, különösen annak 2. és 40. cikkére², valamint az Európa Tanács a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről és azok megelőzéséről szóló egyezményének az Európai Unió nevében történő megkötéséről szóló tanácsi határozatra irányuló javaslatról szóló, 2017.

¹HL L 315., 2012.11.14., 57. o.

² <https://rm.coe.int/168008482e>

szeptember 12-i parlamenti állásfoglalásra¹,

- tekintettel a munkahelyi zaklatásról szóló, 2001. szeptember 20-i², a nők elleni erőszak felszámolásáról szóló, 2009. november 26-i³, a nők elleni erőszakkal szembeni fellépést célzó, új uniós politikai keret prioritásairól és körvonalairól szóló, 2011. április 5-i⁴, az egészségre és a munkabiztonságra vonatkozó, 2007–2012 közötti európai stratégia középtávú értékeléséről szóló, 2011. december 15-i⁵, a nők elleni erőszakról szóló, a Bizottságnak szóló ajánlásokat tartalmazó, 2014. február 25-i állásfoglalásra⁶ és a hozzá kapcsolódó, az európai hozzáadott értékre vonatkozó, 2013. novemberi értékelésre, valamint az EU-nak a nők elleni és a családon belüli erőszak megelőzéséről és felszámolásáról szóló Isztambuli Egyezményhez való csatlakozásáról szóló, 2016. november 24-i állásfoglalására⁷,
- tekintettel a nők és férfiak közötti, európai unióbeli egyenlőségről (2014–2015) szóló, 2017. március 14-i⁸, a nők és a férfiak közötti egyenlőség terén az Európai Unióban 2013-ban elért haladásról szóló, 2015. március 10-i⁹ és a vállalatok és állami szervek bizalmas információit közérdekből bejelentő bejelentők védelmére szolgáló jogszervi intézkedésekről szóló, 2017. október 24-i állásfoglalására¹⁰,
- tekintettel a szexuális zaklatás és bántalmazás ellen az Unióban folytatott küzdelemről szóló, 2017. október 26-i állásfoglalására¹¹,
- tekintettel az Európai Szakszervezetek Szövetségének „Safe at home, safe at work – Trade union strategies to prevent, manage and eliminate work-place harassment and violence against women” (Biztonságban otthon és a munkahelyen – Szakszervezeti stratégiák a nőket érő munkahelyi zaklatás és erőszak megelőzésére, kezelésére és felszámolására) című jelentésére,
- tekintettel a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet által szervezett, a nők és a férfiak ellen a munka világában elkövetett erőszak kérdésével foglalkozó szakértői találkozóra (2016. október 3–6.) készült jelentésre,
- tekintettel az Interparlamentáris Unió „Sexism, harassment and violence against women parliamentarians” (A parlamenti képviselőköt érő szexizmus, zaklatás és erőszak) című, 2016-ban közzétett tanulmányára¹²,
- tekintettel a „Bullying and sexual harassment at the workplace, in public spaces, and in political life in the EU” (Az Unión belüli, munkahelyen, nyilvános térben és a politikai

¹Elfogadott szövegek, P8_TA(2017)0329.

²HL C 77. E, 2002.3.28., 138. o.

³HL C 285. E, 2010.10.21., 53. o.

⁴HL C 296. E, 2012.10.2., 26. o.

⁵HL C 168. E, 2013.6.14., 102. o.

⁶HL C 285. E, 2017.8.29., 2. o.

⁷Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0451.

⁸Elfogadott szövegek, P8_TA(2017)0073.

⁹HL C 316., 2016.8.30., 2. o.

¹⁰Elfogadott szövegek, P8_TA(2017)0402.

¹¹Elfogadott szövegek, P8_TA(2017)0417.

¹²<https://www.ipu.org/resources/publications/reports/2016-10/sexism-harassment-and-violence-against-women-parliamentarians>

életben elkövetett megfélemlítés és szexuális zaklatás) című, az Unió Belső Politikák Főigazgatósága által 2018 márciusában közzétett tanulmányra¹,

- tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,
 - tekintettel a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság jelentésére (A8-0265/2018),
- A. mivel a nemek közötti egyenlőség az Unió egyik alapvető értéke, amelyet a Szerződések és az Alapjogi Charta is elismernek; mivel a nemi alapú erőszak a férfiak és nők közötti egyenlőtlen hatalommegosztásból és felelősségi viszonyból ered, és a patriarchális hagyományokhoz és a változatlanul fennálló nemi alapú megkülönböztetéshez köthető;
- B. mivel az idősek, különösen az idősebb egyedülálló nők, a társadalom különösen kiszolgáltatott helyzetben lévő csoportját képviselik, amikor pszichológiai és fizikai zaklatással és megfélemlítéssel szembesülnek;
- C. mivel a szexuális zaklatás a 2002/73/EK irányelv értelmében a „szexuális természetű, nemkívánatos magatartás minden formája, amely szóbeli, nem szavakkal történő vagy fizikai módon valósul meg, olyan céllal vagy hatással, amely sérti az adott személy méltóságát, és különösen amennyiben megfélemlítő, ellenséges, megalázó, megszégyenítő vagy sértő környezetet teremt”;
- D. mivel ezt a meghatározást az időközben végbement társadalmi és technikai fejlődés és az idő során megváltozott magatartások fényében újra kellene fogalmazni;
- E. mivel a várandósság és az anyaság okán történő zaklatás elleni küzdelem szükséges ahhoz, hogy a nők számára valóban meg lehessen teremteni a munka és a magánélet közötti egyensúlyt;
- F. mivel a szexuális zaklatás az erőszak egyik formája, és a nemi alapú megkülönböztetés egyik legszélsőségebb, de változatlanul jelen lévő formája; mivel a szexuális zaklatás áldozatainak mintegy 90%-a nő, és megközelítőleg 10%-a férfi; mivel az FRA által 2014-ben készített, az egész Unióra kiterjedő, a „Nőkkel szembeni erőszak” című tanulmány szerint felnőtt korában a nők egyharmada élt át fizikai vagy szexuális erőszakot; mivel az Unióban a nők 55%-a volt már szexuális zaklatásnak kitéve; mivel az Unión belüli áldozatok 32%-a állította, hogy az elkövető felettes, kolléga vagy ügyfél volt; mivel a konkrét képesítést igénylő vagy felsővezetői állásban lévő nők 75%-a volt már szexuális zaklatásnak kitéve; mivel a szolgáltató ágazatban foglalkoztatott nők 61%-át érte már szexuális zaklatás; mivel összességében az európai munkaerő 5–10%-a volt már valamikor megfélemlítésnek kitéve a munkahelyén;
- G. mivel mind a szexuális, mind a pszichológiai zaklatás uniós szinten tilos a munkavállalás terén, így a munkavállaláshoz való hozzáférés, a szakképzés és az előléptetés terén is, és az egészségi és biztonsági megfontolások körébe tartozik;

¹ Tanulmány – „Bullying and sexual harassment at the workplace, in public spaces, and in political life in the EU” (Az Unión belüli, munkahelyen, nyilvános térben és a politikai életben elkövetett megfélemlítés és szexuális zaklatás). Európai Parlament, Unió Belső Politikák Főigazgatósága, Állampolgári Jogi és Alkotmányügyi Tematikus Főosztály, 2018. március.

- H. mivel az uniós intézmények és az uniós ügynökségek feladata a hatályban lévő mechanizmusok folyamatos javítása a leghatékonyabb szabályok végrehajtásával a szexuális zaklatás fogalmának tudatosítása és a munkavállalók védelme érdekében;
- I. mivel a szexuális zaklatás eseteinek bejelentése sokszor elmarad, a probléma csekély társadalmi ismertsége, a témáról való beszélgetéshez társított félelem és szégyen, az elbocsátástól való félelem, a bizonyítékok beszerzésének nehézsége és a bejelentésre, nyomon követésre, illetve áldozatvédelemre szolgáló csatornák elégtelensége, valamint az erőszak megszokottá válása miatt;
- J. mivel a munkahelyi szexuális zaklatás jelentése sok esetben az áldozat elbocsátásához vagy a munkahelyen belüli elszigetelődéséhez vezethet; mivel a kevésbé súlyos bűncselekmények megtorlatlanul hagyása motivációt jelent a súlyosabb bűncselekményekhez;
- K. mivel a megfélemlítés és szexuális zaklatás továbbra is súlyos problémákat jelent számos társadalmi környezetben – többek között a munkahelyeken, a nyilvános térben, a virtuális térben, így az interneten, illetve a politikai életben –, valamint fokozottan van jelen az új technológiák – például a weboldalak vagy közösségi oldalak – használatával, mivel ezek lehetővé teszik, hogy az elkövetők az anonimitás mögé bújva biztonságban érezzék magukat;
- L. mivel a munkahelyi és társadalmi élet megjelenő új szervezési formáival és a magánélet, a szakmai és a társadalmi élet közötti határ elmosódásával összefüggésben erősödhet az egyénnel vagy társadalmi csoportokkal szemben tanúsított negatív magatartás; mivel a munkahelyi megfélemlítés nagyon gyakran különböző formákat ölthet, és mind vertikális kapcsolatokon (az elkövető felettes vagy beosztott), mind horizontális kapcsolatokon (az elkövető a ranglétra ugyanazon a fokán lévő munkahelyi kolléga) belül megtörténhet;
- M. mivel a szexuális és pszichológiai zaklatás olyan jelenség, amely mindenféle korú, végzettségű, kulturális háttérű, bevételi és társadalmi helyzetű áldozatot és elkövetőt érint, és e jelenség az áldozat számára fizikai, szexuális, érzelmi és pszichológiai következményekkel jár; mivel a nemi sztereotípiák és a szexizmus, beleértve az offline és online szexista gyűlöletbeszédet, a nők elleni erőszak és a nők diszkriminációja számos formájának kiváltó oka, és akadályozza a nők társadalmi szerepvállalásának növekedését;
- N. mivel az áldozatok jogairól szóló irányelv a nemi alapú erőszakot a sértett alapvető szabadságjogainak megsértéseként határozza meg, és ez magában foglalja a szexuális erőszakot (ideértve a nemi erőszakot, a szexuális támadást és a zaklatást); mivel a nemi alapú erőszak női áldozatait és gyermekeiket gyakran különleges támogatást és védelmet igényelnek, az ilyen erőszakkal kapcsolatos újbóli áldozattá válás, megfélemlítés és megtorlás nagy kockázata miatt;
- O. mivel a munka világában előforduló erőszakkal töredékesen és főképpen láthatóbb formáira, például a fizikai erőszakra összpontosítva foglalkoznak; mivel azonban a szexuális és pszichológiai zaklatásnak még károsabb hatása lehet az érintett személyekre;

- P. mivel a szexista cselekedetek és a belőlük eredő szexuális zaklatás, amelynek a nők munkahelyükön ki lehetnek téve, azon tényezők közé tartoznak, amelyek hozzájárulnak a nők munkaerőpiacról való elűzéséhez, és ezért hátrányosan befolyásolják gazdasági függetlenségüket és családi jövedelmüket;
- Q. mivel az Európai Unióban azok a nők, akik vidéki és távoli területeken lesznek zaklatás és erőszak áldozatai, rendszerint nagyobb nehézségekkel küzdenek a teljes körű segítséghez és az elkövetőkkel szembeni védelemhez való hozzájutás tekintetében;
- R. mivel a fizikai és a szóbeli – beleértve az online elkövetett – zaklatás hatásai nemcsak rövid távon károsak, hanem hosszú távon is, és okozhatnak például stresszt vagy komoly klinikai depressziót, vagy akár az áldozat öngyilkosságához vezethetnek, ahogyan ezt az ilyen esetekről szóló jelentések megszorodott száma mutatja; mivel a negatív egészségügyi következményeken túl, a munkahelyi megfélemlítés és szexuális zaklatás negatív hatással van az egyén pályafutására, illetve a szervezetekre és a társadalomra is, például a munkahelyekről való hiányzás növekedése, a termelékenység és a szolgáltatások minőségének csökkenése és emberitőke-vesztés miatt;
- S. mivel az uniós jog előírja, hogy a tagállamoknak és az uniós intézményeknek és ügynökségeknek biztosítaniuk kell az egyenlőség előmozdításával foglalkozó szerv működését, hogy az független segítséget nyújtson a zaklatás áldozatainak, független felméréseket végezzen, megfelelő, részletezett és összehasonlítható adatokat gyűjtsön, a meghatározásokkal és osztályozásokkal kapcsolatos kutatást végezzen, független jelentéseket tegyen közzé, és ajánlásokat tegyen a foglalkoztatással és képzéssel, az árukhoz és szolgáltatásokhoz való hozzáféréssel és ezek nyújtásával kapcsolatos témákban, valamint az önálló vállalkozóknak;
- T. mivel az Európai Unióban élő nők nem részesülnek egyenlő védelemben a nemi alapú erőszakkal, valamint a szexuális és pszichológiai zaklatással szemben, mert a tagállamok szakpolitikai és jogszabályai eltérőek; mivel az igazságszolgáltatási rendszerek nem mindig nyújtanak elegendő támogatást a nők számára; mivel a nemi alapú erőszak elkövetője gyakran az áldozat által már ismert személy, és mivel az áldozat sok esetben függőségi viszonyban van vele, ami fokozza az erőszak bejelentésével kapcsolatos félelmet;
- U. mivel az Isztambuli Egyezményt minden tagállam aláírta, de nem mindegyikük ratifikálta, és mivel ez a késelelem akadályozza az egyezmény teljes körű végrehajtását;
- V. mivel a szexizmus és a parlamenti képviselők pszichológiai zaklatása valós és széles körben elterjedt probléma; mivel a zaklatás és erőszak elkövetői nemcsak a politikai ellenfelek soraiból kerülnek ki, hanem ugyanazon politikai párt tagjai is lehetnek, vagy vallási vezetők, helyi vezetők vagy akár családtagok;
- W. mivel a politikusoknak mint az állampolgárok választott képviselőinek döntő felelősségük van abban, hogy pozitív példaként szolgáljanak a szexuális zaklatás társadalmi megelőzésében és leküzdésében;
- X. mivel a nők legitimitását a politikai szférában időnként még mindig megkérdőjelezzik, és mivel a nők sztereotípiák áldozatai, ez elveszi a kedvüket a politikai szerepvállalástól, ami egy olyan jelenség, amely különösen feltűnő ott, ahol a nők

kevésbé vannak képviselve a politikában;

- Y. mivel nem minden nemzeti és regionális parlamentnek, és nem minden helyi képviselőtestületnek vannak külön szervezeti struktúrái és belső szabályai a zaklatással kapcsolatos panaszok biztonságos és bizalmas befogadására és kezelésére szolgáló megfelelő csatornák létrehozásához; mivel a szexuális és pszichológiai zaklatásról szóló képzést kötelezővé kellene tenni minden parlamenti képviselő és alkalmazott számára, beleértve az Európai Parlamentet is;
- Z. mivel a családon belüli erőszak munkahelyi kérdés is, mert hatással lehet az áldozat munkahelyi jelenlétére, munkateljesítményére és biztonságára;
- AA. mivel szexuális és pszichológiai zaklatás nemcsak a munkahelyen fordul elő, hanem a nyilvános térben is, többek között a formális és informális tanulás helyszínén, az egészségügyi intézményekben, szabadidős tevékenységek helyszínein, az utcán és a tömegközlekedési eszközökön;
- AB. mivel az internetes fenyegetés és zaklatás során az információs és kommunikációs technológiákat használják valamely személy fenyegetésére, zaklatására, irányítására vagy manipulálására; mivel az internetes zaklatás a fiatal nők esetében speciális probléma, mivel ők többet használják ezeket a médiumokat; mivel a 28 tagú Unióban a fiatal (18 és 29 év közötti) nők 20%-a tapasztalt már internetes zaklatást;
- AC. mivel egy 2016-os tanulmány megállapította, hogy a megkérdezett nőknek több mint a fele tapasztalta már a szexuális zaklatás valamilyen formáját az Egyesült Királyságban a munkahelyeken, de négyötödük nem jelentette a zaklatást munkaadójuknak¹;
- AD. mivel az új technológiák segítséget jelenthetnek az erőszakos cselekmények elemzésében, megértésében és megelőzésében;
- AE. mivel a nők – különösen a fiatal nők – ki vannak téve az olyan megfélemlítésnek vagy szexuális zaklatásnak, amelyek az új technológiák, például weboldalak vagy közösségi oldalak felhasználásával történnek, esetenként a közösségi médiában működő titkos fórumok vagy csoportok szervezésében; mivel az ilyen cselekedetek közé tartoznak a nemi erőszakkal való fenyegetőzés, a halálos fenyegetés, a feltörési kísérletek, valamint a magánjellegű információk és fényképek közzététele; mivel az online és közösségi média széles körű használatával becslések szerint minden tizedik nő tapasztalta már az internetes erőszak valamilyen formáját, többek között a fenyegetést és a zaklatást 15 éves kora óta; mivel a közszerepet betöltő nők – többek között az újságírók, különösen pedig az LMBTI-személyek és a fogyatékossgal élő nők – az internetes zaklatás és az online erőszak elsődleges célpontjai, és mivel ennek következtében közülük sokan ki kellett lépniük a közösségi oldalokról, mert fizikai félelmet, stresszt, koncentrációs problémákat tapasztaltak, féltek hazamenni és aggódtak szeretteikért;
- AF. mivel a munkahelyi környezetben a zaklatást csak akkor lehet megelőzni, ha mind a magán-, mind az állami vállalatok olyan kultúrát alakítanak ki, amelyben a nőket egyenlőként kezelik, és a munkavállalók tisztelettel bánnak egymással;

¹ <https://www.tuc.org.uk/sites/default/files/SexualHarassmentreport2016.pdf>

AG. mivel kutatások szerint a zaklatás olyan munkahelyeken gyakori, ahol a vezetésben a férfiak vannak többségben és a nők kevés hatáskörrel rendelkeznek, mint például a szórakoztatóipar és a média, de megtörténik a műszaki és jogi vállalkozásoknál, az értékesítés területén és sok egyéb ágazatban is, ha a férfiak irányította vezetés eltűri a munkavállalók szexualizált kezelését; mivel azoknál a vállalatoknál, amelyeknél több nő van a vezetésben, kevesebb szexuális zaklatás történik;

Általános ajánlások

1. határozottan elítéli a nők elleni erőszak valamennyi formáját a nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetések minden formájának kiküszöböléséről szóló egyezményben (CEDAW) és az Isztambuli Egyezményben foglaltaknak megfelelően;
2. hangsúlyozza, hogy a szexuális erőszak az emberi jogok megsértése, amely a sürgősen átalakítandó patriarchális hatalmi szerkezetekhez kapcsolódik;
3. kiemeli, hogy a zaklatás és a szexuális erőszak valamennyi formájának megszüntetésében minden férfi központi szerepet játszik; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy aktívan vonják be a férfiakat a figyelemfelkeltő és megelőző, valamint a nemek közötti egyenlőség előmozdítását szolgáló, oktatási célú kampányokba; hangsúlyozza, hogy a megelőző kampányoknak a kevésbé súlyos bűncselekményekre is összpontosítaniuk kell;
4. hangsúlyozza, hogy a lányok és nők elleni erőszak megelőzésére irányuló tudatosítási intézkedéseket és kampányokat ki kell terjeszteni a fiúkra és a férfiakra is, és az oktatás első szakaszai során kell megszervezni;
5. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy kísérjék figyelemmel a szexuális zaklatást tiltó uniós irányelvek helyes végrehajtását;
6. felhívja a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki a nők elleni erőszakkal kapcsolatos, átfogó nemzeti cselekvési terveket és jogszabályokat, kellő figyelmet fordítva arra, hogy az egyenlőség előmozdításával foglalkozó szervezeteknek megfelelő forrásokat biztosítsanak, beleértve, de nem kizárólag a személyzet képzését és elegendő finanszírozást;
7. felhívja a Bizottságot, hogy gyűjtsön példákat a munkahelyen és más téren megvalósuló szexuális és pszichológiai zaklatás, illetve a várandósság és az anyaság okán történő zaklatás elleni küzdelemmel kapcsolatos bevált gyakorlatokból, és terjessze ezen értékelés eredményeit széles körben;
8. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy biztosítsanak saját és megfelelő forrásokat a nők elleni szexuális és pszichológiai zaklatás elleni küzdelmet valamennyi szinten célzó programokat és fellépéseket finanszírozó mechanizmusoknak, különösen az új technológiák használatára és az innováció nyújtotta eszközökre összpontosítva, például a kutatási és innovációs folyamatokba való beruházás növelésével e jelenség megszüntetése céljából;
9. felhívja az európai ombudsmant, hogy gyűjtsön adatokat az uniós intézményeken és ügynökségeken belüli különböző meglévő védelmi szabályokról, és tegyen közzé kötelező érvényű következtetéseket a szabályok és a bevett gyakorlatok összehangolása

érdekében;

10. sajnálja, hogy egyes tagállamok még nem ratifikálták az Isztambuli Egyezményt, és felszólítja azokat a tagállamokat, amelyek ezt még nem tették meg, hogy haladéktalanul ratifikálják és maradéktalanul hajtsák végre az egyezményt; felkéri továbbá azokat a tagállamokat, amelyek már ratifikálták az Isztambuli Egyezményt, hogy maradéktalanul hajtsák végre azt;
11. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy alkossanak világos képet a szexuális zaklatással kapcsolatos, Unión belüli helyzetről jobb és tudományosan jobban megalapozott, az új kihívásokat (például az internetes megfélemlítést) is tárgyaló tanulmányok segítségével;
12. örömmel fogadja a széles körű, többek között a közösségi médiában is zajló nyilvános vitát, amely hozzájárul a szexuális zaklatással és az elfogadható magatartással kapcsolatos határok újbóli kijelöléséhez; üdvözli különösen az olyan kezdeményezéseket, mint a #MeToo mozgalom, és erőteljesen támogat a kampányban részt vevő minden nőt és lányt, így azokat is, akik feljelentették bántalmazóikat;
13. felhívja a Bizottságot, hogy terjesszen elő jogalkotási javaslatot a munkahelyi, a nyilvános térben és a politikai életben történő megfélemlítés és szexuális zaklatás elleni küzdelem érdekében, valamint hogy abba foglalja bele a (szexuális vagy egyéb módon történő) zaklatás és megfélemlítés naprakész és átfogó fogalommeghatározását;
14. hangsúlyozza, hogy fel kell lépni az állandó és elhúzódó zaklatás vagy a munkavállalók megfélemlítése ellen, ami megalázásukhoz, elszigetelésükhöz vagy kollégáik közül való kizárásukhoz vezet vagy ezt szolgálja;
15. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy az Eurostattal és a Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézetével együttműködve nemzeti, regionális és helyi szinten javítsák, mozdítsák elő és biztosítsák a szexuális és nemi alapú megkülönböztetés és pszichológiai zaklatás – többek között az internetes zaklatás – eseteire vonatkozó megfelelő, nemek és életkor alapján részletezett, összehasonlítható adatok szisztematikus gyűjtését; ösztönzi a munkaadói szervezeteket, a szakszervezeteket és a munkáltatókat, hogy ágazati és foglalkozásspecifikus szakértelmük rendelkezésre bocsátásával aktívan kapcsolódjanak be az adatgyűjtési folyamatba;
16. megjegyzi, hogy ahhoz, hogy összehasonlítható adatokat kapjunk a szexuális zaklatás és a megfélemlítés gyakoriságáról a tagállamokban, a problémák felismerésére és jobb ismeretére kell helyezni a hangsúlyt a tájékoztatásra és képzések biztosítására irányuló erőfeszítések összehangolásával;
17. ismételten felhívja a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot a nők és lányok elleni erőszak minden formája és a nemi alapú erőszak leküzdésére irányuló irányelvre, amelynek tartalmaznia kell a nők elleni erőszak különböző formáinak közös fogalommeghatározásait, ideértve a (szexuális vagy egyéb módon történő) zaklatás és megfélemlítés naprakész és átfogó fogalommeghatározását, valamint a közös jogi normákat a nők elleni erőszak büntetendővé nyilvánítására; felhívja a Bizottságot, hogy terjesszen elő átfogó uniós stratégiát a nemi alapú erőszak minden formája ellen,

beleértve a nők és lányok ellen irányuló szexuális zaklatást és szexuális erőszakot, a nők beszámolóit és első kézből szerzett tapasztalatait formájában tett tanúságtételek alapján;

18. felhívja a tagállamokat, hogy bocsássanak rendelkezésre megfelelő állami forrásokat annak biztosításához, hogy a bűnüldöző szerveknél dolgozó tisztviselők, a bírák és minden köztisztviselő, aki szexuális zaklatási és megfélemlítési ügyekkel foglalkozik, képzésben részesüljön a munkahelyen és azon túl elkövetett erőszak és zaklatás felismerése érdekében;
19. felhívja a tagállamokat, hogy gondoskodjanak a nemi alapú erőszak, valamint a szexuális és pszichológiai zaklatás áldozatai részére színvonalas, könnyen hozzáférhető és megfelelően finanszírozott speciális szolgáltatások biztosításáról, valamint hogy ismerjék el, hogy a nők elleni erőszak ilyen megnyilvánulásai összekapcsolódnak, és hogy azokat átfogó megközelítés alapján kell kezelni, figyelmet fordítva a nők elleni erőszakot kiváltó társadalmi és kulturális szempontokra és lehetővé téve a szakosodott szolgálatok számára, hogy a jelenség megelőzését és kezelését szolgáló technológiai eszközöket szerezzék be;
20. felszólítja a tagállamokat és a helyi és regionális önkormányzatokat, hogy biztosítsanak megfelelő terveket és erőforrásokat annak biztosítása érdekében, hogy az erőszak és a zaklatás áldozatait a vidéki és a távol eső területeken ne fosszák meg a segítséghez és védelemhez való hozzáféréstől, vagy e hozzáférésüket ne korlátozzák;
21. kéri a Bizottságot, hogy lépjen fel a nemi alapú erőszak újonnan megjelenő formái, például az online zaklatás ellen, kiterjesztve a jogellenes gyűlöletbeszédnek a rasszizmus és az idegengyűlölet egyes formái és megnyilvánulásai elleni, büntetőjogi eszközökkel történő küzdelemről szóló kerethatározatban szereplő meghatározását a nőgyűlöltre is, és biztosítsa, hogy a jogellenes online gyűlöletbeszéd felszámolására vonatkozó magatartási kódex szintén kiterjedjen ezekre a bűncselekményekre; olyan oktatási programok kidolgozására szólít fel, amelyek arra ösztönzik a nőket, hogy az új technológiák használata terén fejlesszék a készségeiket annak érdekében, hogy a virtuális térben jobban tudják kezelni a szexuális zaklatás és a megfélemlítés valamennyi formáját, és arra ösztönzi a szakosodott szolgálatokat, hogy működjenek együtt olyan adat- és erőforrásrendszerek létrehozása érdekében, amelyek segítségével nyomon követhető és elemezhető a nemi alapú erőszak problémája, az új általános adatvédelmi ((EU) 2016/679) rendelet megsértése nélkül;
22. elítéli továbbá a szexuális zaklatás és a más típusú bántalmazások széles körű előfordulását, különösen az online játékokban és a közösségi médiában, és arra ösztönzi a médiavállalatokat és szolgáltatókat, hogy kövessék nyomon a zaklatás előfordulásának minden esetét, és késedelem nélkül reagáljanak rá; ezért különböző intézkedéseket szorgalmaz, többek között tájékoztató kampányokat, speciális képzéseket és a jogsértőkkel szembeni fegyelmi szankciókra vonatkozó belső szabályok bevezetését, valamint ezen gyakorlatok áldozatainak pszichológiai és/vagy jogi támogatását, a munkahelyi és az online környezetben történő megfélemlítés és szexuális zaklatás megelőzése és leküzdése érdekében;

Munkahelyi erőszak

23. hangsúlyozza, hogy a tagállamoknak, a helyi és regionális hatóságoknak, a munkáltatói szervezeteknek és a szakszervezeteknek meg kell érteniük, hogy milyen akadályokkal szembesülnek a nők, ha bejelentik a szexuális zaklatást, nemi alapú megkülönböztetést és erőszakot, és ezért sürgősen teljes körű támogatást és bátorítást kell nyújtaniuk a nőknek többek között a szexuális zaklatás, a nemi alapú megkülönböztetés, a várandósság és az anyaság okán történő zaklatás és a megfélemlítés eseteinek – a lehetséges következményektől való félelemtől mentes – bejelentéséhez, valamint olyan mechanizmusokat kell létrehozniuk, amelyek lehetővé teszik és támogatják a nőket a visszaélések biztonságos bejelentésében;
24. felhívja a tagállamokat, hogy aktív és hatékony szakpolitika alkalmazásával előzzék meg a nők elleni erőszak minden formáját, és küzdjenek ellene, beleértve a szexuális zaklatást és a szexizmus és megfélemlítés eseteit, amelyeket legtöbbször a munkahelyen kell elszüntetni;
25. hangsúlyozza, hogy sürgősen szükség van a munkahelyi erőszakra és a zaklatásra vonatkozó normákra, amelyek jogi keretet biztosítanak a kormányok, a munkáltatók, a vállalkozások és a szakszervezetek fellépése számára valamennyi szinten;
26. megjegyzi, hogy egyes ágazatok és foglalkozások jobban ki vannak téve az erőszaknak, különösen az egészségügyi ellátás, a nyilvános segélyhívó szolgálatok, a politika, az oktatás, a közlekedés, a házimunka, a mezőgazdaság és a vidéki gazdaság, valamint a textil-, ruha-, bőr- és cipőágazat;
27. megjegyzi, hogy a munkavállalók egyes csoportjait nagyobb mértékben érintheti a munkahelyi megfélemlítés és erőszak, különösen a várandós nőket és a szülőket, a fogyatékossgal élő nőket, a migráns nőket, az öslakos nőket, az LMBTI-személyeket, a gyakornokokat és a részmunkaidőben vagy ideiglenes szerződéssel dolgozó nőket;
28. megjegyzi, hogy a nemkívánatos magatartás származhat egyidejűleg különböző forrásokból, vagy kapcsolódhat a szakmai, magán- és a társadalmi élethez, hátrányosan érintve minden egyént, szakmai vagy társadalmi csoportot ezeken a területeken;
29. felhívja a tagállamokat, hogy vezessenek be intézkedéseket a munkahelyi erőszak és zaklatás megelőzésére és az ellenük való küzdelemre olyan szakpolitikák révén, amelyek megelőző intézkedéseket, hatékony, átlátható és bizalmas eljárásokat hoznak létre a panaszok kezelésére, az elkövetők szigorú és visszatartó erejű szankcionálására, valamint átfogó tájékoztatást és képzéseket nyújtanak annak biztosítására, hogy a munkavállalók megértsék a szabályokat és eljárásokat, és támogatják a vállalkozásokat az említett intézkedések végrehajtására vonatkozó cselekvési tervek kidolgozásában; hangsúlyozza, hogy ezeket az intézkedéseket nem a meglévő struktúrákba kell beilleszteni, ha ezeknek a struktúráknak már eleve részét képezik a nemi megkülönböztetésre visszavezethető akadályok;
30. felhívja a tagállamokat, hogy áldozzanak a munkaügyi felügyelők szakértő pszichológusokkal együttműködésben végzendő képzésére, és gondoskodjanak arról, hogy a vállalatok és szervezetek szakképzett szakmai és pszichoszociális támogatást nyújtsanak az áldozatok számára;
31. felhívja a tagállamokat és a szociális partnereket annak biztosítására, hogy az állami és

magánvállalatok és szervezetek szervezzenek kötelező képzést a szexuális zaklatásról és megfélemlítésről az összes munkavállaló és a vezető feladatokat ellátók számára; hangsúlyozza, hogy egy hatékony képzésnek interaktívnak és folyamatosnak kell lennie, az adott munkahely igényeihez kell igazodnia, és külső szakértőnek kell tartania;

32. kiemeli a zaklatási esetek bejelentésének gyakori elmaradását, és hangsúlyozza, hogy fontos lenne a képzett és az ügyeket bizalmasan kezelő tanácsadók jelenléte minden szervezetben az áldozatok támogatása, a bejelentések segítése és a jogi segítségnyújtás érdekében;
33. hangsúlyozza, hogy a vállalatoknak a szexuális zaklatással szemben zéró toleranciát kell tanúsítaniuk, és ezt támogató szabályokat kell bevezetniük, valamint hogy a vállalatoknak biztosítaniuk kell, hogy valamennyi munkatárs ismerje e szabályokat, a bejelentési eljárásokat és a munkahelyi szexuális zaklatással kapcsolatos jogait és kötelelességeit;
34. felhívja a médiavállalatokat, hogy védelmezzék és támogassák az újságírókat, akik internetes megfélemlítés áldozatává válnak, és alkalmazzák az olyan bevált gyakorlatokat, mint a figyelemfelhívó kampányok, a vezetőség megfelelő – többek között az áldozathibáztatás és a másodlagos viktimizáció elkerüléséről szóló – képzése és a kiberbiztonság javítása, valamint az érintett számára nyújtott jogi támogatás panasza beadása során;
35. felhívja a tagállamokat, hogy hozzanak intézkedéseket a nők és férfiak egyenlő díjazásának biztosítása érdekében, hogy elkerüljék a hatalommal való visszaélést és előmozdítsák a nemek közötti egyenlőséget és az emberi méltóság tiszteletét, amely alapvető fontosságú a nőkkel szembeni erőszak elleni küzdelemben; hangsúlyozza, hogy az egyenlő díjazás a bérezés átláthatóságával és a feltételezett áldozatok tájékoztatáshoz való jogának fenntartásával, a nők és férfiak közötti egyenlő bánásmód és foglalkoztatási lehetőségek biztosításával, valamint a nők köz- és magánszektorbeli döntéshozói és felsővezetői pozíciókhoz való hozzáféréseinek biztosításával és megkönnyítésével, azaz a nők igazgatótanácsi kiegyensúlyozott képviseletével garantálható; felhívja ennél fogva a Bizottságot és a Tanácsot, hogy fokozzák erőfeszítéseiket annak érdekében, hogy újraindítsák a vezetőtestületekben lévő nőkről szóló irányelv folyamatát, amelyet a Tanács 2013 óta visszatart;
36. úgy véli, hogy a munkahelyi erőszak átfogó megközelítésére van szükség, amely magában foglalja a megfélemlítésnek, a szexuális zaklatásnak és a várandósság és az anyaság okán történő zaklatásnak a formális és informális gazdaságokban a fizetetlen munka különböző formáival (például a megélhetéshez szükséges gazdálkodás, az ételkészítés, a gyermekek és idősek gondozása) és a munkatapasztalatok széles skálájával (például tanulószervezéses gyakorlati képzés, szakmai gyakorlat és önkéntes munka) való együttes jelenlétének elismerését;
37. kéri, hogy mihamarabb fogadják el az írásbeli tájékoztatási kötelezettségről szóló irányelv (91/533/EGK tanácsi irányelv) felülvizsgálatát; fenntartja a tisztességes munkakörülményekről szóló irányelvre irányuló felhívását, amely irányelvnek ki kellene terjednie a munkahelyi szexuális zaklatás és megfélemlítés elleni küzdelmet szolgáló intézkedésekre;

38. elismeri, hogy a családon belüli erőszak gyakran átgyűrűzik a munkahelyre, negatív hatással van a munkavállalók életére és a vállalkozások termelékenységére, és hogy ez az átgyűrűzés az ellenkező irányba is történhet, a munkahelyről a családi életbe; ebben az összefüggésben felhívja a Bizottságot, hogy nyújtson iránymutatást az európai védelmi határozatok munkahelyi alkalmazhatóságáról, és tisztázza a munkáltatók felelősségi körének kérdését;
39. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy ismerjék el a várandósság és az anyaság okán történő zaklatás munkahelyi jelenségét;

Erőszak a politikai életben

40. felszólítja valamennyi politikust, hogy tartsa be a legmagasabb szintű magatartási normákat, és felelősen, példamutatóan lépjen fel a szexuális zaklatás megelőzéséért és leküzdéséért a parlamentekben és azokon túl;
41. elítéli a női politikusokkal szemben a közösségi médiában „trollkodás” formájában elkövetett zaklatás mindenféle előfordulását, amely magában foglalja szexista és becsmérlő üzenetek terjesztését, többek között halálos fenyegetéseket és nemi erőszakkal való fenyegetőzést;
42. hangsúlyozza, hogy pártokon átívelő irányelveket és eljárásokat kell létrehozni a politikai hivatalokra megválasztott személyek, valamint a munkavállalók védelmére;
43. elismeri, hogy a paritásos listák minden szinten kulcsszerepet játszanak a nők politikában való részvételének lehetővé tételében és a nőket diszkrimináló hatalmi struktúrák átalakításában; felszólítja a tagállamokat, hogy vezessenek be ilyen listákat az európai parlamenti választások tekintetében;
44. felszólítja valamennyi – többek között az Európai Parlamentben képviselt – politikai pártot, hogy tegyenek konkrét lépéseket e probléma megoldása érdekében, beleértve cselekvési tervek bevezetését és a pártok belső szabályzatainak felülvizsgálatát, hogy bevezessék a szexuális zaklatás elkövetői és a nők politikai életben való megfélemlítése elleni zéró tolerancia politikáját, a megelőző intézkedéseket, a panaszkezelési eljárásokat és a megfelelő szankciókat;
45. felhívja a nemzeti és regionális parlamenteket, valamint a helyi képviselőtestületeket, hogy belső eljárások keretében és/vagy a rendőrséggel együttműködve teljes mértékben támogassák az áldozatokat, vizsgálják ki és az idők során bizalmasan tartsák nyilván az ügyeket, biztosítsanak minden alkalmazott és képviselő számára a tisztelettel és méltósággal kapcsolatos kötelező képzést, valamint saját intézményeikben minden szinten fogadjanak el a zéró toleranciát biztosító egyéb bevált gyakorlatokat;
46. sürgeti összes érintett szereplőjét, hogy biztosítsa a szexuális zaklatás és erőszak ellen az Unióban folytatott küzdelemről szóló, 2017. évi állásfoglalásának teljes körű és gyors végrehajtását; úgy véli, hogy feladata a szexuális zaklatással szembeni zéró tolerancia biztosítása és az áldozatok megfelelő védelme és támogatása; e tekintetben a következőkre hív fel:

- független szakértőkből álló munkacsoport felállítása, amelynek feladata a szexuális zaklatással és visszaéléssel kapcsolatos parlamenti helyzet vizsgálata;
 - a Parlament illetékes testületei összetételének értékelése és – amennyiben szükséges – felülvizsgálata a függetlenség és a nemek közötti egyensúly biztosítása érdekében;
 - kötelező képzés a teljes személyzet és minden képviselők számára;
 - egyértelmű ütemterv az állásfoglalásban megfogalmazott összes követelés átfogó végrehajtására;
47. felhívja a politikusokat, hogy mozdítsák elő a vezetők képzését és maguk is vegyenek részt benne a vezetőség részéről az elnéző magatartás elkerülése és azon helyzetek azonosítása érdekében, amelyekben nők elleni erőszakra kerül sor;

Nyilvános térben elkövetett erőszak

48. felhívja a Bizottságot, hogy a változó kommunikációs technológiák figyelembevételével határozza meg a nyilvános tér fogalmát, és ezért a fogalom meghatározásba foglalja bele a „virtuális” nyilvános tereket is, így például a közösségi hálózatokat és weboldalakat;
49. felhívja a tagállamokat, hogy fontolják meg a nyilvános térben elkövetett zaklatásra vonatkozó külön jogszabályok elfogadását, beleértve a beavatkozási programokat is, különös hangsúlyt fektetve a közelben tartózkodók beavatkozásának szerepére;
50. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy végezzenek a nyilvános térben elkövetett szexuális zaklatás okainak és következményeinek megállapítására irányuló további kutatásokat, beleértve a szexista és sztereotíp hirdetéseket esetleges hatásait az erőszak és a zaklatás előfordulására;
51. kiemeli, hogy a nemi sztereotípiák és a patriarchális hatalmi viszonyok elleni, a szexuális erőszakkal szembeni zéró toleranciát hirdető figyelemfelkeltő kampányok a legjobb eszközök közé tartoznak a nyilvános térben elkövetett nemi alapú erőszak kezelése terén;
52. kiemeli, hogy a nemek közötti egyenlőségről szóló oktatás minden szinten alapvető eszköz a nem megfelelő magatartás e formáinak elkerülésére és megszüntetésére, a beállítódás megváltoztatására és a szexizmussal és szexuális zaklatással kapcsolatos kulturális tolerancia csökkentésére; hangsúlyozza, hogy a témával kapcsolatban oktatási programok és iskolai viták bevezetésére van szükség; megjegyzi, hogy az érdekelt nem kormányzati szervezetekkel és egyenlőségi testületekkel együttműködésben az említett programoknak és vitáknak – amennyiben szükséges és megfelelő – tartalmazniuk kell a szexuális zaklatás megelőzéséről és az ellene teendő intézkedésekről szóló tájékoztatást és beszélgetést az áldozatok jogaival kapcsolatos figyelemfelkeltés, valamint annak érdekében, hogy emlékeztessenek a nők tárgyiasításával kapcsolatos vonatkozásokra;
53. felhívja a tagállamokat, hogy ösztönözzék a tájékoztató kampányokat a középiskolákban, és hogy az iskolai és egyetemi tantervekbe vegyék fel az internetes megfélemlítés problémáját; sürgeti, hogy a megfélemlítés és a szexuális zaklatás elleni

küzdelem érdekében különösen a sikeres „Delete Cyberbullying” című kampány és a „Biztonságosabb internet” kezdeményezés folytatódjon, hogy a fiatalok, Európa jövőbeli polgárai megértsék a nemek közötti egyenlőség és a nők tisztelete felé történő elmozdulás szükségességét;

54. felhívja a tagállamokat, hogy az iskolák számára hozzanak létre bejelentési rendszert az internetes megfélemlítés összes esetének nyomon követése céljából;
 55. megjegyzi, hogy a tagállamokban hozott egyes intézkedések hatékonynak bizonyultak a nyilvános térben elkövetett zaklatás csökkentésében, ilyen például a hivatalos felügyelet (a rendőrség és/vagy a tömegközlekedési dolgozók jelenléte a tömegközlekedési eszközökön, a zártláncú televízió (CCTV) és a természetes felügyelet (jobb láthatóság és jobb világítás);
 56. felhívja a tagállamokat, hogy emlékeztessék az internetszolgáltatókat azon kötelezettségükre, hogy az áldozatok védelme érdekében védjék internetes fogyasztóikat az ismétlődő bántalmazás vagy fenyegetés eseteinek kezelésével, tájékoztassák az elkövetőket arról, hogy nem cselekedhetnek büntetlenül, és ezáltal változtassák meg az elkövetők magatartását;
 57. felhívja a tagállamokat, hogy a számítástechnikai szakértők és megfelelő felügyeleti szervek, például a postai szolgáltatásokat ellenőrző hatóság segítségével ellenőrizzék jobban az internetes oldalakat a megfélemlítés és a szexuális zaklatás áldozatainak védelme és szükség esetén a támadások megelőzése és megbüntetése érdekében;
 58. felhívja a tagállamokat, hogy alkalmazzanak megfelelő eszközöket az olyan kifejezések eltávolítására a sajtó és a politika nyelvhasználatából, illetve a közbeszédből, amelyek ösztönzik az erőszakos viselkedést és lealacsonyítják a nőket, és ezáltal megsértik emberi méltóságukat;
 59. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy hangolják össze jogszabályaikat és a nemi alapú erőszak meghatározását a nők elleni erőszak Isztambuli Egyezményben szereplő meghatározásával annak érdekében, hogy növeljék a zaklatással és megfélemlítéssel szembeni jogszabályok hatékonyságát;
 60. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy javítsák a szexuális zaklatást tiltó uniós jogszabályok megfelelő végrehajtását nyomon követő mechanizmusokat, és biztosítsanak az egyenlőség előmozdításával foglalkozó nemzeti szervek számára minden tagállamban elegendő forrást a diszkrimináció elleni fellépéshez;
- o
- o o
61. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

INDOKOLÁS

A szexuális zaklatás és megfélemlítés a nemi alapú megkülönböztetés legszélsőségebb, de mégis elterjedt formái, amelyek esetében az áldozatok 90%-a nő. Az EU-ban a nőknek akár 55%-a is elszenvedett már szexuális zaklatást, és minden tizedik nőt ért már szexuális zaklatás vagy fenyegetés az új technológiák alkalmazásával. Annak ellenére, hogy a szexuális erőszak és zaklatás a nemek közötti egyenlőség kirívó megsértése, és ezért ellentmondanak az EU egyik alapvető értékének és az évtizedek óta érvényben lévő átfogó nemzetközi jogszabályoknak, a világon szinte minden országban nagyon valós és tartós problémát jelentenek.

Az erőszak és a zaklatás kezelésére elfogadott **jogszabályok** EU-szerte eltérőek, tükrözve a tagállamok társadalmi, kulturális, jogi és közigazgatási különbségeit, különösen a munkahelyi egészség és biztonság tekintetében. A legtöbb tagállam az egyenlő bánásmóddal kapcsolatos jogszabályok vagy az általános munkajog révén, nem pedig konkrét munkahelyi biztonsági és egészségvédelmi jogszabályok révén foglalkozik az erőszakkal és a zaklatással. Ezek a különbségek tükröződnek a szexuális zaklatás, erőszak és megfélemlítés különböző fogalom meghatározásaiban is. A nőkkel szembeni erőszak meghatározására, valamint okainak és következményeinek tanulmányozására irányuló uniós szintű megközelítés kialakítása alapvető fontosságú az uniós szintű kezdeményezésekhez.

A szexuális zaklatás az uniós jogszabályok értelmében a „szexuális természetű, nemkívánatos magatartás minden formája, amely szóbeli, nem szavakkal történő vagy fizikai módon valósul meg, olyan céllal vagy hatással, amely sérti az adott személy méltóságát, és különösen amennyiben megfélemlítő, ellenséges, megalázó, megszégyenítő vagy sértő környezetet teremt”. Továbbá az áldozatok jogairól szóló irányelv a nemi alapú erőszakot a sértett alapvető szabadságjogainak megsértéseként határozza meg, és magában foglalja a szexuális erőszakot (ideértve a nemi erőszakot, a szexuális támadást és a zaklatást).

A szexuális zaklatás és megfélemlítés olyan jelenségek, amelyek valamennyi korosztályhoz tartozó, mindenféle tanulmányi háttérrel és társadalmi-gazdasági jogállással rendelkező áldozatokat és elkövetőket érintenek. Gyökerei a nemi sztereotípiákban és a szexizmusban rejlenek, a szexista gyűlöletbeszédet is beleértve, amelyek a demoralizáló erőszak további formáinak megnyilvánulását is eredményezhetik, nemcsak az áldozatokat, hanem családjukat is érintve.

A tagállamok között a szexuális zaklatás és erőszak meghatározása és az azzal kapcsolatos jogszabályok megalkotása terén fennálló különbségek hatással vannak arra, hogy egy adott ügyet valaki méltósága megsértésének tekintenek-e, és így az erőszak és a zaklatás eseteként jelentendő-e. A nők például nem mindig ismerik fel, hogy az ellenük irányuló tett szexuális zaklatásnak vagy megfélemlítésnek minősül, és ezért nem jelentik azt. Továbbá az erőszak és zaklatás számos áldozata nem tesz jogi lépéseket a siker korlátozott kilátásai vagy a megtorlás kockázata miatt. Az esetek jelentésének elmaradása tehát világszerte közös probléma, így az EU-ban is.

A szexuális zaklatás és megfélemlítés országokénti alacsony szintű elismerésének fő okai közé tartozik az, hogy nem ismerik fel, mi jelent szexuális zaklatást, nincsenek megfelelő eszközök/módszerek a kérdés értékelésére és kezelésére, a kormányok és a szervezetek

alacsony jelentőséget tulajdonítanak a kérdésnek, korlátozott mértékben léteznek tudományos bizonyítékok, és a témában kevés külön rendelkezés van érvényben.

A **munkahelyen** a szexuális zaklatást és megfélemlítést gyakran súlyosbíthatják olyan problémák, mint a vállalat vagy szervezet munkastruktúrája, hozzá nem értő vezetőség, az áldozatok társadalmi kiszolgáltatottsága, a negatív vagy ellenséges környezet, és az olyan kultúra, amely elfogadja, sőt, nem szándékosan jutalmazza is a zaklatást.

Ami a **politikai életet** illeti, a nők elleni erőszakot gyakran használják arra, hogy eltántorítsák a nőket a politikai életben való részvételtől vagy annak folytatásától. Világszerte a nők elleni erőszak elleni küzdelmet célzó kampányok bontakoztak ki, mint például a #NotTheCost. Az elbátortalanítás abból a sztereotípiából ered, hogy a nők nem alkalmasak a politizálásra, és ezek az álláspontok akadályozzák sok nő részvételét a politikában. Ezen eszmék terjesztői a politikai ellenfelektől az elégedetlen polgárokig terjednek, néha olyan egyéb domináló, tekintélyes személyekre is kiterjedve, mint a vallási vezetők vagy akár az érintett személy saját családjának tagjai.

Bár a **nyilvános térben** való szexuális zaklatás széles körben elterjedt, gyakran nem tesznek róla jelentést, nem kutatják, illetve nem vonatkoznak rá megfelelő jogszabályok. Előfordulhat tömegközlekedési eszközökön, az utcán, bárókban és éttermekben. Az online fórumokon is előfordul, mivel az új technológiákhoz való hozzáférés bővülése még több lehetőséget teremtett a zaklatásra és az erőszakra a társadalom minden szintjén és területén, valamint az elkövetők számára, akik az online névtelenség miatt büntetlenül tudnak tevékenykedni.

A szexuális zaklatás és megfélemlítés maradandó káros **hatásokkal** járhat az áldozatokra nézve, beleértve a pszichológiai (szorongás és félelem), valamint a fizikai (zúzódás, sebek, sőt halál) egészségre gyakorolt mélyreható hatásokat. A munkahelyi zaklatás egyéni következményei kisebb stressztünetektől hosszú távú betegszabadságig terjedhetnek, és néha akár öngyilkossághoz is vezethetnek. Emellett az erőszak nemcsak az áldozatra, hanem családjára is hatással van. A nemi alapú erőszak női áldozatai és gyermekeik gyakran különleges támogatást és védelmet igényelnek az ismételt zaklatás és erőszak magas kockázata miatt.

Ahogy azt e jelentés is mutatja, sürgősen szükség van az ismeretek bővítésére, például megfelelő, részletezett, összehasonlítható adatok gyűjtésére, a munkahelyi, a közterületeken és a politikai életben történő erőszak és zaklatás kockázatainak és következményeinek megértésére annak érdekében, hogy megtaláljuk azok kezelésének lehetséges módjait. A szexuális és nemi alapú erőszak különböző típusaival kapcsolatban alkalmazott kifejezéseket, meghatározásokat és osztályozásokat is tisztázni kell.

INFORMÁCIÓ AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁG ÁLTALI ELFOGADÁSRÓL

Az elfogadás dátuma	10.7.2018
A zárószavazás eredménye	+: 21 -: 0 0: 5
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Maria Arena, Heinz K. Becker, Malin Björk, Vilija Blinkevičiūtė, Iratxe García Pérez, Anna Hedh, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Florent Marcellesi, Angelika Mlinar, Krisztina Morvai, Maria Noichl, Margot Parker, Marijana Petir, Pina Picierno, Liliana Rodrigues, Michaela Šojdrová, Ernest Urtasun, Elissavet Vozemberg-Vrionidi, Anna Záborská, Maria Gabriela Zoană
A zárószavazáson jelen lévő póttagok	Livia Járóka, Kostadinka Kuneva, Clare Moody, Mylène Troszczynski
A zárószavazáson jelen lévő póttagok (200. cikk (2) bekezdés)	Cornelia Ernst

AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁG NÉV SZERINTI ZÁRÓSZAVAZÁSA

21	+
ALDE	Angelika Mlinar
GUE/NGL	Malin Björk, Cornelia Ernst, Kostadinka Kuneva
NI	Krisztina Morvai
PPE	Heinz K. Becker, Lívia Járóka, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Elissavet Vozemberg-Vrionidi
S&D	Maria Arena, Vilija Blinkevičiūtė, Iratxe García Pérez, Anna Hedh, Clare Moody, Maria Noichl, Pina Picierno, Liliana Rodrigues, Maria Gabriela Zoană
VERTS/ALE	Florent Marcellesi, Ernest Urtasun

0	-

5	0
EFDD	Margot Parker
ENF	Mylène Troszczynski
PPE	Marijana Petir, Michaela Šojdrová, Anna Záborská

Jelmagyarázat:

+ : mellette

- : ellene

0 : tartózkodik